

disse to Punkter, men der kunde være mange andre, som ligge stærkt for, og som vi nok kunde ønske at komme til at beskæftige os med i denne Session. — Jeg skal hermed slutte disse Bemærkninger, idet jeg gentager mit Raad til det ærede Tingsflertal rolig og bestemt at fortsætte den Politik, som med godst Udbytte, med god Frugt har været drevet i de senere Aar.

Scharling: At det foreliggende Budget med Tøje kan betegnes som et Fredsbudget, kan næppe benægtes, særlig naar man fæster Blikket paa de militære Bevillinger. Udgifterne til Krigs- og Marineministeriet paa § 26 ere jo paa dette Budget bragte med til paa det nærmeste at svare til Gennemsnittet af, hvad der paa disse Paragraffer blev bevilget paa de sidste 8 ordinære Finanslove i Aarene 1877—85. Gennemsnittet deraf var da for Krigsministeriet 1,072,000 Kr., for Marineministeriet 970,000 Kr., tilsammen altsaa 2,042,000, medens der nu er opført tilsammen 2,100,000 Kr., altsaa paa det nærmeste det samme Beløb. Det kan navnlig ogsaa yderligere bemærkes, at vi paa disse Ministeriers ordinære Budgetter, §§ 22—23, finder en Nedgang mod, hvad der i Fjor var bevilget paa disse Budgetter, af henholdsvis 136,000 Kr. og 112,000 Kr. Altsaa, for disse tidligere saa omfribte Budgetters Bedkommende maa det forelagte Finanslovsforslag ganske sikkert betegnes som et Fredsbudget, og derved vil jo da ogsaa en af de, i alt Fald kvantitativt største Hindringer, der i de foregaaende Aar har været for at naa til en ordinær Finansloov, være fjernet, men ganske vist staa der andre Punkter tilbage hidrørende væsentlig fra enkelte provisoriske Love. Naar nu den ærede foregaaende Taler (Wojten) stillede det noget tvivlsomt, om Tidspunktet virkelig var kommet til at naa ud over de tilbagestaaende Vanstelheder til en ordinær Finansloov for indeværende Aar, saa vil jeg dog tillade mig at bemærke, at saa meget synes klart, at dersom man ikke i dette Aar giver sig i Kast med de tilbagestaaende Vanstelheder og søger at faa dem fjernede, ville de ganske sikkert møde op til næste Aar og ethvert følgende Aar, indtil man giver sig i Dag med at besejre dem. Denne Vanstelhed bliver ikke mindre i nogen af de følgende Aar, end den er nu, og dersom der ikke gøres et alvorligt Forsøg paa i det kommende Finansaar at naa til en ordinær Finansloov, saa nærer jeg for mit Bedkommende megen Frygt for, at vi ikke naa til en ordinær Finansloov i alt Fald i dette Aarhundrede, og jeg ved dog ikke, om der

virkelig i Tinget skulde være paa nogen Side en Stemning for et saadant efter min Mening lidet glædeligt Resultat. Hvad Virkningen deraf vilde være, vil formentlig være temmelig klart, og jeg kan i saa Henseende særlig henvide til, hvad det tidligere Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i sin Tid udtalte med Hensyn til en eventuel provisorisk Finansloov, at dersom der kom provisoriske Finanslove frem i flere Aar efter hinanden, saa vilde der derigennem i Praksis staves en Forsatningsforandring, idet han anerkendte, at en saadan kunde staves ogsaa gennem Praksis. Dersom denne Tilstand altsaa fortsættes fremdeles gennem en i Djebliffet uoverskuelig Række af Aar, saa ville vi ganske sikkert stærkt nærme os til det, som det nævnte tidligere Medlem den Gang stillede i Udsigt. Jeg for mit Bedkommende og sikkert alle mine Meningsfæller vilde finde dette overordentlig beklageligt, og jeg for mit Bedkommende tør bestemt udtale, for at bruge de Ord, der kom fra den ærede foregaaende Taler, at jeg ikke betragter det som en taktisk fordelagtig Position at forblive i Provisorierne. Men jeg siger paa den anden Side, at dersom dette Tingsflertal ikke skulde have Betænkning ved fremdeles at vedtage Finanslove og fastholde Vedtagelsen af Finanslove, som ikke kunne accepteres af det andet Ting, og ved derved at fremstabe fremdeles provisoriske Finanslove, saa er sikkert den Side af Tinget, hvortil jeg hører, den, som i Realiteten har mindst Grund til at være utilfreds med de reelle finansielle Resultater, som flyde deraf, navnlig ogsaa fordi jeg har den Overbevisning, at den nuværende Regering vil betragte det som sin Pligt at forblive paa sin Post, saa længe Statskassen skulde føres efter provisoriske Budgetter. Jeg haaber altsaa, at Tinget i Aar for Alvor og med god og ærlig Vilje vil stride til Forsøg paa at faa fjernet de Vanstelheder, som hidtil have stillet sig i Vejen og endnu staa i Vejen for Vedtagelsen af en ordinær Finansloov. Naar den forrige, ærede Taler udtalte nogen Tvivl om, hvorvidt den efter hans Mening første Betingelse for, at Forlig paa dette Omraade var til Stede, nemlig at den almindelige Erkendelse var trængt igennem, at Provisorier ikke maa benyttes og ikke kunne benyttes som Kampmiddel, vil jeg dog bemærke, at det jo altid er en meget vanskelig Sag at konstatere, om en almindelig Erkendelse er trængt igennem eller ikke trængt igennem, saa at man ikke af Hensyn til en saadan mulig Tvivl, hvorvidt det er Tilfældet, skal lade sig afholde fra at stride til et alvorligt Forsøg paa at naa bort fra